

16
REPUBLICA HRVATSKA
OKRUŽNI SUD SISAK

J.V. 1.7.93.
u ime države u
Zeleni u ovu
S. Huj

K-14/93-19

REPUBLICA HRVATSKA
OKRUŽNO JAVNO TUŽILAŠTVO
SISAK

P R E S U D A

1.7.93.

U IME REPUBLIKE HRVATSKE !

16-16/93

Okružni sud u Sisku u vijeću sastavljenom od sudaca Željka Barać, predsjednika vijeća, Alekse Gladić, člana vijeća, sudaca porotnika Ivana Zlevolić, Dure Sertić, Ante Jukić, članova vijeća i Nataše Galinić, zapisničara u krivičnom predmetu protiv optuženog Veljačić Emina, zbog krivičnog djela iz čl. 120. st. 1. OKZRH, nakon dana 10. svibnja 1993. godine u odsutnosti optuženika, a u prisutnosti zamjenika okružnog javnog tužitelja Ivana Petračić i branitelja optuženog Željka Balder, odvjetnika iz Siska, održane glavne i javne rasprave, izrekao je i objavio

P R E S U D U

Optuženi EMIN VELJAČIĆ,

k r i v i j e

Što je:

tekom 1991. godine na području Općine Petrinja nakon što je izbila oružana pobuna na području Banije, pristupivši neprijateljskim formacijama tzv. TO i JNA, suprotno odredbama Ženevske konvencije o zaštiti civilnog stanovništva, dana 3. listopada 1991. godine u Gorama, iz lovačkog karabina ubio civile Mladjenović Peru, Dverneković Maru i Molića Stevana,

dakle, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata osobno ubio tri civilne osobe,

čime je učinio krivično djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava - ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva - označeno u čl. 120. st. 1. OKZRH, pa se temeljem istog zakonskog propisa

O S U D U J E

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 20 (DVADESET) GODINA, u koju se uračunava pritvor od 16.03.1992. do 14.08.1992.

Temeljem propisa čl. 345. st. 1. ZKP-a nad optuženim se određuje pritvor.

Temeljem propisa čl. 90. st. 1. ZKP-a a u vezi čl. 87. st. 2. toč. 7. ZKP-a optuženik je dužan platiti trošak krivičnog postupka u iznosu od 150.000.- HRD i temeljem toč. 6. istoga članka i stavka platiti paušalni iznos od 5.000.- HRD.

Obrazloženje

Optužnicom Okružnog javnog tužništva Sisak od 10. ožujka 1993. godine K-16/93 Veljačić Eminu stavljeno je na teret izvršenje krivičnog djela pomaganja neprijatelju označeno u čl. 120. st. 1. i 2. u vezi čl. 139. st. 2. OKZRH (sada označeno u članovima 109. i 113. istog zakona), da bi, na glavnoj raspravi javni tužitelj, podšavajući optužnicu činjeničnom stanju, stavio optuženiku na teret izvršenje krivičnog djela protiv čovječnosti i međunarodnog prava - ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva - označeno u čl. 120. st. 1. OKZRH, uz činjenični opis sadržan i izrekom ove presude.

Istovremeno, uz podizanje optužnice, stavljen je prijedlog da se glavna rasprava održi u odsutnosti optuženika.

Prijedlogu javnog tužitelja je udevoljeno pravomoćnim rješenjem ovoga suda Kv-38/93 od 15. travnja 1993. godine.

Tokom dokaznog postupka, među ostalim, saslušani svjedoci Mato Mladjenović (list 25 i 65 spisa), Darinko Herak (list 43 spisa), Dragan Bilica (list 93 spisa) i Pender Vlado (list 95 spisa) na uvjerljiv su, okolnostan i cjelovit način podkrijepili tvrdnju izmijenjene optužnice.

Njihova su kazivanja (kao, primjera radi: "Ja sam čuo u zatvoru u Glini na svoje uši kako je okrivljeni osobi koja ga je saslušavala rekao, a tim da sam i prisutan bio prilikom njegovog saslušanja, da je ubio Peru Mladjenovića i Stevana Kolića, te Maru Dvornaković, njegovu ženu, a tim, da se nije mogao sjetiti njezinog imena, kako se zvala, pa je u mojoj nazočnosti pitao za njezino ime. Rekao je da ih je ubio na dan uhićenja k tome dodajući da je imene kao "ustašu" trebao ubiti. Ja sam uhićen 5. listopada 1991. godine ujutro a okrivljeni je uhićen istoga dana u poslije podnevnim satima.", "Ljudi koji su dolazili iz zatvora Glina i koji su bili razmijenjeni pričali su da je okrivljeni u zatvoru, a pričali su da su slušali preko zida kada je okrivljeni bio saslušan, da je rekao, da je u Gorama ubio troje ljudi i to Faricu Mladjenović, Stevana Kolića i Maru Pavišić", koja je, očito, pogrešno označenog prezimene, jer je taj podatak svjedok čuo od svjedoka Ante Mladjenović, koji bolje poznaje odnose među ljudima koji su stradali i njihove podatke) sadržane na listovima 83 i 95 spisa Kio-57/92 Vojnog suda u Zagrebu, koji priloži ovome predmetu.

Svojim su kazivanjima u cijelosti podkrijepili tvrdnju da je optuženik postupio na način opisan izrekom ove presude.

Kako je optuženik krivično djelo učinio u svojstvu, koje ni po kom nije bilo osporeno, a opisano izrekom ove presude i spram oštećenika kao civilnih stanovnika, koje svojstvo također nije bilo osporeno i koje štiti Ženevska konvencija iz 1949. godine, to su se u postupku optuženika stekla sva bitna obilježja krivičnog djela protiv čovječnosti i međunarodnoga prava - ratna zločina protiv civilnog stanovništva, a iz čl. 120. st. 1. OKZRH (ranije čl. 142. st. 1. istog zakona).

Uračunljivost optuženika nije ničim tokom cijelog postupka, te ni po kome, bila dovedena u dvojbu.

Sam način postupanja i hvaljenje takvim postupanjem, točnije čak isticanje takovog postupanja kao "olakotne okolnosti" za njega prilikom saslušanja po njegovim istomišljeničkim nastojanjima ishodjenja povoljnijeg tretmana za njega zbog izvršenih zločina, nedvojbeno upućuju na zaključak o postojanju direktnog umišljaja optuženika.

Nema, dakle, dvojbe o krivičnoj odgovornosti optuženika.

Formala međunarodnog prava, Ženevske konvencije, koja je već naprijed jasno označena, predstavlja objektivni uvjet kažnjivosti. Slijedi, da nije za krivičnu odgovornost optuženika, a krajnjoj liniji, važna njegova spoznaja da svojim postupanjem krši pravila međunarodnog prava.

Prilikom odmjerenja kazne, imajući u vidu svrhu kažnjavanja (čl. 31. OKZRH), stupanj krivične odgovornosti, pobude iz kojih je djelo učinjeno, jačinu povrede zaštićenog dobra i okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, sud je izrekao optuženiku kaznu zatvora u trajanju od 20 godina u uvjerenju, da je jedino takva kazna odgovarajuća težini od njega učinjenog.

Određivanje pritvora uslijedilo je pozivom na prepis čl. 343. st. 1. ZKP-a.

Odluka o trošku krivičnog postupka, koji je je odmjeren prema stvarno nastalim izdacima tokom istog, temelji se na u izreci navedenim propisima.

Paušalni iznos odmjeren je srazmjerno duljini trajanja i složenosti postupka.

U Sisku, dne 10. svibnja 1993.

ZAPISNIČAR
Nataša Galinić, v.r.

PREDsjedNIK VIJEĆA
Željko Barać, v.r.

SUGLASNOST OVOG OTPRÁVKA
S IZVORNÍKOM OVJERÁVA
Upravitelj
sudske pisarnice

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude ovlaštene osobe mogu podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana.

Branitelju optuženika kojemu je sudjeno u odsutnosti taj rok za podnošenje žalbe počinje teći protekom osam dana za koje vrijeme je presuda bila izvješena na oglasnoj ploči suda (čl. 115. st. 4. ZKP-a, prije čl. 123. st. 4. ZKP-a).

Žalba se podnosi putem ovege suda Vrhovnom sudu Republike Hrvatske.